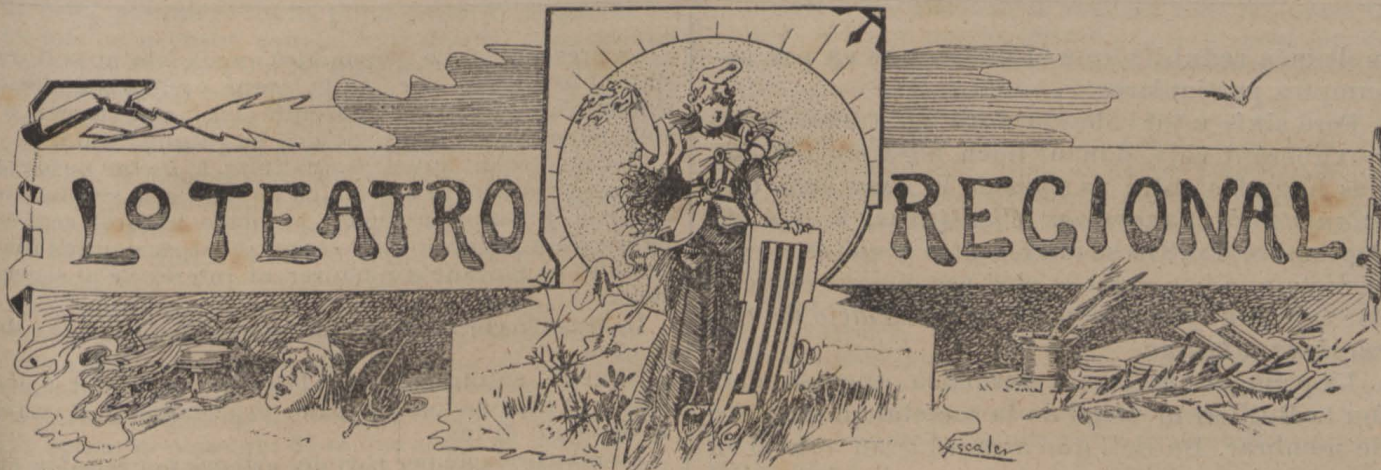

SETMANARI DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS

Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya.

SORTIRÁ LOS DISSAPTES

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de Petritxol, 6, quart.
Despatx: de 12 à 2.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En Barcelona. Ptas. 1'00 trimestre.
Fora ciutat. . » 1'50 »
Extranjery
Ultramar. . » 10'00 1' any.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent. . . 0'10 Ptas.
» atrassat. . . 0'15 »
» » pera
los no suscrits. . . 0'20 »

Notas Históricas

XV.

Conegut lo turisme y l' alpinisme dels paissos estrangers, entrém á conèixer l' *excursionisme* nostre.

L' excursionisme catalá, es una forma nascuda de manera expontánea en Catalunya, no es pas producte de importació forastera. Sos joves fundadors, fins ignoravan la existencia de las societats alpinas de que hem parlat anteriorment. Y es que lo renaixement catalá anava fent sa via y prenía en aquella época lo aspecte de excursionisme pera presentarse pochs anys després ja més desenvolupat baix un aspecte més avansat y definit, mostrant ab lo front alt lo programa de sas aspiracions polítiques.

Lo excursionisme, aquí va presentarse ab més ample horitzó que en altrás terras y reuní de moment en sas filas munió de jovent entusiasta que ab més amor que forsa, ab més voluntat que medis contavan pera realisarla, se lleansaren á la propagació de la idea excursionista, que era de sí molt més complicat que lo alpinisme. D' aquell diguerem que era ó que comprenía lo estudi de la naturalesa fora l' home y del excursionisme devém dir pera definirlo, que abarca després de dit estudi y preferentment á ell, lo coneixement exacte de totas las variants de manifestació de vida, ab lo fi de estudiar á fons lo principi constitutiu de lo que informa lo carácter de's moradors de cada encontrada, fent notar lo típic, com

lo carácter, los trajos, las costums particulars, lo diferencial de tons de llenguatge y cambis de modismes, las cansons peculiars de la comarca, sas tradicions y rondallas més contadas, sos homes célebres, etc. etc., de tal estudi que fet ab multiplicitat de medis hauria sigut la base més forta ahont lo regionalisme hauria trobat tota classe d' armas pera defensar la teoria particularista, ja se n' ha tret partit, pero no pas tot lo que podia treures.

Aquí, com hem dit, ingressá en lo excursionisme gran número de jovent ab més voluntat que forsas y en tal concepte, es de estranyar encara, com avuy poden llegirse la série de llibres que d' uns 14 anys desde que nasqué l' excursionisme s' han escrit y han vist la llum.

Los homes que passen per serios, los savis de Universitat y Ateneo, los homes de diner y posició social, salvo escepcions raríssimas, no han saludat en Catalunya al excursionisme y aquest se hagut de valdrer de aficionats que han fet tot alló que han pogut y no lo que haurian volgut fer.

Las corporacions oficials han secundat poch també lo generós pensament del excursionisme, y per nota final, las empresas de ferrocarrils apenas han tingut al excursionista cap consideració, puig que lo únich que s' ha pogut lograr es viatjar en classe superior pagant bitllet de inferior, y aixó no es cap ventatja. En Austria, lo alpinista disfruta rebaixas de consideració en lo preu dels passatjes quan fa excursions y en altrás nacions las empresas tractan també ab gran diferencia al viatjer que en grupo va per travalls del Club á que pertany, cobrantli preus de passatge

molt més reduïts que al viatger que va per assumptos particulars.

Pero així y tot cobrà la nova institució ràpida y exuberant vida, donant lloch a algunes diferències hagudas entre 'ls socis de la *Associació Catalanista de Excursions Científiques*, a que en Septembre de 1878 se fundés altra societat excursionista que ben aviat s'obrí pas donant esplendor a Catalunya ab lo nom de *Associació de excursions catalana*.

La primera publicació periòdica excursionista fou lo Butlletí mensual de la societat que acabén de nombrar, Butlletí que alcansá gran renom en lo extranjer y del que moltes vegades hem vist actas de excursions traduïdes al alemany, al francés, y fins al inglés.

Seguí á dit Butlletí, pero de inferior importàcia, lo de la *Associació Catalanista*. Un y altre han viscut fins á 1891 en que han vingut a refondre en una sola publicació trimestral, en virtut de la fusió de las dos nomenadas societats.

Los fruits donats per lo excursionisme, poden veurers llegint lo llarch catàlech de obras donadas á llum á més de las publicacions periòdicas citadas. Es la primera que 's publicá, una *Fulla de instrucció arqueològica*, ab grabats explicatius y utilíssima pera obtenir breus coneixements d'art. Fou feta per la *Associació Catalanista*, a qui també 's deu la *Fulla de Instrucció Geogràfica*, lo *Album pintoresch monumental de Catalunya*, quina primera secció comprén 25 grans heliografias, ab text y guías y altres albums de menor importàcia compostos de numerosas vistas fotogràfiques. Publicá també la mateixa societat volums formats per las coleccions de Memorias de excursions practicadas, llibres ilustrats ab profusió de dibuixos.

Además celebrava la *Catalanista* solemnes festes literarias y en son saló del carrer del Paradís, colocava anyalment lo retrato d'un excursionista catalá célebre.

J. S.

Teatro Catalá

L'Esclau.—Drama en tres actes y en vers, representat per primera vegada en Barcelona lo dia 27 de Septembre en lo teatro de Romea, obra original de don Joseph Got y Anguera

Encara que en rigor no pot considerarse com estreno la representació del drama *L'Esclau*, com no teníem noticia d'ell y los cartells lo donan com á tal, parlém de la nova obra del Sr. Got y Anguera, com si realment hagués sigut estrenada lo prop-passat dimars, donchs que nostres llegidors tampoch tenian noticia d'aquest drama.

La obra está ben confeccionada y demostra que son autor coneix molts dels artificis del art escénich.

La presentació de personatjes queda feta ab soltura durant lo primer acte, en lo segon pren cós l'acció dramática y vé 'l final ó desenllás en l'acte tercer d'una manera metòdica y tal com ha voigut l'autor.

Mes no obstant aquestas qualitats, *L'Esclau* no logra interessar vivament al públich ab tot y son sentimentalisme. L'autor desconeix lo modo natural com se desarrollan las passions y sos personatjes resultan inanimats, no logrant commoure ni interessar al espectador.

La versificació es facil y 'l llenguatge á la altura de la obra.

Aquesta obtingué éxit y l'autor fou cridat á las taulas al final de tots los actes, especialment al caure lo teló en l'últim.

La interpretació per part del artistas fou regular en los papers principals y deficient en los secundaris.

J. B.

DUAS CARTAS

I

—Carta sense negre,
sense orla ni res,
me la miro alegre
perque es del promés.
Sempre ab alegria
la desitjo blanca,
puig la gelosia
en ella s'hi tanca.

II

Carta vorejada
per orla de dol,
la miro afollada
ab greu desconsol,
Carta humitejada
per un amarch plor,
n' es tomba sagrada
per mon pobre cor.—

PERE GINÉY Y FONT.

LA FESTA DEL CARRER

La rebotiga de casa 'l senyor Benet es petita; pero no obstant s'hi han inquitat un gran número de personas; las més importants del carrer. L'assumpto que s'ha de tractar es de prou transcendencia perque no hi falti cap vehí qu' en algo tinga la dignitat del barri.

Nos trobém en lo precis moment de comensar la reunió. La presideix, com es natural, lo senyor Benet, perque á la dignitat de alcalde, reuneix la de exercir l'ofici de barber y ab aixó ja está dit tot.

Lo senyor Benet, donchs, se disposa á parlar.

Tús un parell de vegadas, se passa 'ls dits pel bigoti, torna á tussir y ab tota la prossopopeya y totas las campanillas que requereixen las circunstancias, se expressa de aquesta conformitat:

—Senyors: crech que 'ls haig de dir molt pocas paraulas. Se tracta de veure si en virtut de un acort que aquí 's prengui, s'adorna ó no s'adorna 'l carrer... Ja pot entrar, ja, senyor Fidel; allí té puesto, al costat del senyor Ventura. Donchs, sí, anant dihent, la qüestió es més important de lo que sembla al primer cop d'ull. Lo nostre carrer no podrà ser dels més amples y vistosos de la ciutat; pero es dels que més festejats

se veuen perquè la gent que l'habita li porta amor de debó, perquè en ell ha pujat de petit, perquè hi ha fet tota la joventut, aquella edat florida, senyors, en que tot se veu de color de rosa; aquella edat dels cubriments de cor y de la rojor en las galtes... Y are jo 'ls pregunto á vostés: ¿quí serà 'l malagrahit que neguí al seu carrer una d'aquestas festas en que per tot sobrehix la alegría y que no 's celebra en cap més part del mon perquè sols lo nostre poble 'n té la perfecta d'aquestas solemnitats populars? Jo no puch creure que hi hagi ningú al mon ab prou atreviment pera fer la contrària á una festa de aquesta naturalesa en que tots hi estém empenyats y per qual bon nom y esplendor hem de fer tot y més de lo que sigui del cas y demanin las circunstancias. Si hi hagués algun desgraciat, que no penetrant lo verdader esperit d'aquestas puras expansions de vehinat, tingués alguna cosa que oposar *al respectue* de lo que acabo de manifestar, no té mes que obrir la boca, que aquí no 's *quita* 'l dret á ningú, *con tal* de que guardin totas las formas degudas al públich que ha de escoltarlo.—*He dicho*.

—Si 'l senyor Benet me permetia, voldria dir no més que dugas paraulas á la concurrència, perquè se 'm fa una mica tart y á la botiga no més hi tinch 'l aprenent que ja hauria d'haver plegat.

—Lo senyor Carlets pot usar de la paraula.

—*Señores*: Un servidor, com tots vostés saben, soch adroguer y per lo tant desconech enterament aixó que 'n diuen prácticas parlamentarias. Per lo tant y per abreviar, jo demanaria á la reunió que otorgués un vot de confiança á la presidencia pera que aquest nombrés una comissió de entre nosaltres, que baix la seva direcció entengués ab tot lo referent á la festa projectada y la dugués á cap segons los hi semblés be, que de totas maneres obtindrán los aplausos y las felicitacions del barri en pés.—*He acabat*.

—¿La reunió aproba lo proposat pel senyor Carlets?.. Queda aprobat.

—Ab lo permís de vostés jo 'm retiro: ja he dit que tenia tart.

—Vosté ha de ser de la comissió, senyor Carlets.

—*Bueno*, home: ja sap que jo sempre faig un. Bonanit tinguin.

—Me sembla que ab cinch individuos que formin la comissió n' hi haurá prou... L' adroguer ha dit que feya un... Vosté, senyor Fidel, també 'n serà ¿eh?

—Senyors, jo...

—*Nada, nada*; no hi valen excusas: ja n' hi han dos. Senyor Félix, tampoch se 'n escapa vosté.

—Jo també 'n seré, vaja.

—Donchs ja hem fet lo computo. Are, senyors, la comissió s' anirà reunint á fi de portar á cap tots los treballs, contant sempre ab l' apoyo del vehinat, que no dupto 'ns ajudarà segons li permetin las sevas forsas... ¿Hi ha qualsevol altre senyor que vulgui dir alguna cosa més?... Donchs s' aixeca la sessió.

—Blay, veniu.

—¿Qué 'm té que *mandar* lo senyor Benet? diu 'l tal Blay qu' es lo sereno.

—Miréu: allí ve 'l carro dels taulons; que 'ls descarregui á la escala del número vuyt... corréu que vá á deixarlos al mitj del carrer com si *nada* y ja sabéu que la via pública no 's pot interceptar.

—Ey, tu, noy gran, m' agradas per la frescura que tens... ¿Per qué no posas los taulons travessés de part á part del carrer qu' aixís no deixarias passar á ningú?

—Los poso com me *da* la gana ¿entenéu, mestre? y vos no hi teniu res que dir... Després que no tinch nin-

grú que m' ajudi, encare 'm veniu aquí ab romansos?

—Minyó, ves alerta ab la manera que fas trevallar la *muy*. A mi 'm manan ¿estás? y ja no t' haig de dir res més. Ab aixó tira amunt fins al número vuyt y allí ficas los taulons dintre l' entrada.

—¿Tot sol, eh?... Me sembla que farà bon sol quan jo fassi tot lo qu' heu dit ¿que 'us penseu que som negres aquí? Anéu molt lluny d' oscas, *senyor miu*; 'us heu errat de número, deu ser la porta de més avall...

—Home! ¿saps que no ho fas malament, per la edat que tens?... Quasibe podrias fer la competencia á n' en Gran!

—Vaja, no estich per més conferencia... Fugiu, aví, que descarrego.

—Vatualisto sentada! A mi no se 'm trenca 'l *respeto* d'aquest modo ¿sents? perquè si tu 'ts carreter jo soch sereno; soch autoritat, *lo qual* que si no 'm vols obehir ho tindrás de explicar al senyor alcalde, quí es lo que mana.

—¿Qué es eso?

—*Nada*, guardia; es que el senyor Benet manda que no se descarreguen los taulones en medio de la calle y este carretero no ma quiere obedecer.

—Y ben net que no.

—¿Como que no? Pues ya van á ver ustés como yo arreglo el asunto en menos que canta el gallo. Noy, tira amunt y haz lo que te dicen.

—¿Malviateje...! are no mes per la mànera no ho vull fer y que vingui 'l més pintat.

—*Mira*, noy, cumple lo que te mandan ó va á haber aquí una de la de Cristo es Padre, ea.

—¿Que m' ho deya á mi, company?

—¿Qué quieres decir con aixó? ¿Te figuras que yo soy un santo de quix? por vida del...

Lo municipal agafa 'l caball per la brida, 'l carreter s' esbalota, 'l sereno crida, la gent s' aglomera, ningú s' enten, fins que arriba precipitat lo senyor Benet que s' ho havia contemplat tot desde la porta de casa seva.

—¿Qué hi ha aquí? Aixó sembla una orga de gats Ab una mica més faig declarar lo barri en estat de sití!

—*Ha sido que...*

—Sucusheix...

—Ha passat que jo...

Aixó ho diuen respectivament lo municipal, lo sereno y 'l carreter, tots de un plegat cridant y esbalotant-se, que alló sembla 'l cubell de la Bolsa.

—Ey, ey, *silencio*! Jo soch autoritat y quan jo parlo calla tothom... Usté, García, cuente lo que ha pasado.

—*Pues, señó Bené*, pasó la cosa mas sencilla der mundo: ná, que 'l carreté no quiere obedecer á naide. Ja está explicado el asunto.

—Donchs ramos á veure. Vos cumpliu lo que 'us manan, avans no 'n fassi una de grossa, *arriba*!

—¿Qué tans bolados! exclama 'l carreter desentenent-se de rahons. Donchs, *abajo*, dich jo. Y trabucant lo carro deixa anar los taulons á terra.

Pero joh sort fatal! un dels taulons que han caigut ab gran estrépit, agafa un peu al senyor Benet, fentli veure tot lo sistema planetari en plé mitj dia.

—¿Qu' es?... ¿Qué ha passat?... Lo pobre senyor alcalde ab un peu com un tomátech está gemegant y fent extremituts, tot posantse la mà á la part dolorida. Lo carreter aixís que veu la *mareja*, tracta d' escorre 'l bulto; pero 'l *celoso guardia* 'l deté al tombar la cantonada y carro, carreter, senyor alcalde, municipal, sereno y tots plegats, fent una professó, se 'n van á l' Alcadia, ahont arman un guirigay de tot los dimonis.

—Veyeu, Blay, que 'us deya jo?... Lo carrer se ha

guarnit com cap any, per més que se m' hagi girat al-
gún vehí que preten ser lo *teja maneja* del barri... ¡No
hi poden res ab mi!... Ja ho soben que tinch lo gènit
fort: pero per aixó ells d'ali, á ferme la guerra per sota
má ¡com que no s' atreveixen á fèrmela á la descuber-
ta!... Altrament, si ¿vritat qu' es bonich y presenta
bon cop de vista 'l nostre carrer?... Ha sigut la admi-
ració de tot Barcelona!

Ha ofuscat tots los demés... Ab aqueixas banderas
tant violadas, aquestos gallardets ayrosos que 'l vent
cargola. féntelshi fer las ondulacions més graciosas; ab
aquets salomons penjant graves è inflats, com si estes-
sin convensuts del important paper que jugan; ab
aquest sostre, vert que s' extent de dalt á baix, donant
frescor y perfum al carrer... oh, que 'n son de hermo-
sas y cóm omplan lo cor de joya, aqueixas festas plen-
as d' alegria pel jovent y de agradosos recorts pels
que ja 'ns aném fent vells!...

Y tot ha sigut *ideyal* meu... ¡vés quina gloria per
mi!... M' ha costat molts disgustos; pero al últim he
sortit ab la meua... No faltava més; hi tenia la vara
empenyada!...

No m' hi embolicaré may més ab aixó de guarnir lo
carrer. N' he sortit massa escarmentat y aquest any
será l' últim. He perdut molt temps y molta paciència;
m' he ind.sposat ab molta gent; si vull caminar enca-
re m' haig de aguantar ab la crosseta, de resultas de
aquell tauló que 'm va caure als peus, y per poch dei-
xo la vara.

La festa 'm costa més de cinquanta duros y pensar
que hi ha qui ha dit que jo m' he ficat diners á la
butxaca!

P. BLANCH Y RÓIG.

¡CARBASSA!

A mon apreciat amic en Joseph Bach Genaró

Per casualitat molt gran,
se trovaren de improvís,
un pagés, un estudiant
y un ex-promés, comensant
lo pagés va parlá aixís:
—Del que penso cullí més,
si lo meu plan no fracassa,
¿senyorets, no saben qu' es?

¡Carbassa!

—Jo per haverne passat
tot lo curs fent molta guassa
¿sabéu que m' han regalat?

¡Carbassa!

—Vaig fé un petó á la xicota
y ella 'm va dir: quí 's traspassa
¿sabs que li dono, marmota?

¡Carbassa!

—Si 'ns volgués deixá dinés
en Pau, aquell rich senyor,
nos fariam botigués,
ab un rótul que digués
“Carbassas al por major.”

R. SALA Y CAMPS,

Teatros locals

Principal.—Per are no ha presentat cap novetat.
Las obras que s' han vingut representant son arxi-co-
negudas pera que 'n fem una ressenya als nostres lle-
gidors.

¿Se farán esperar gayre las obras novas?
Veurem.

Opera (avans Circo Barcelonés).—Divendres passat
va estrenarse la ópera *Cristóbal Colón*, música de D.
Francisco Vidal y Careta.

Consigném sols l' estreno; en quan á la acullida que
'l públich va dispensarli, es millor no parlarne.
Femnos lo compte que no ha passat res.

Romea.—Divendres torná á obrirlas portas, po-
sant en escena lo drama de D. Joseph Amat, *Ferma,*
despoli forçada, estrenat temps enderrera en lo Teatro
Calvo-Vico.

La *reprise* com l' estreno, ha tingut bon éxit, lo pro-
pi que *Las bodas d' en Cirilo*, lo bonich sainete de D.
Emili Vilanova, estrenat la temporada passada á No-
vetats.

Dimars va donarse la primera representació del dra-
ma *L' esclau*, del que 'n doném compte en la secció co-
rrespondent.

Novetats.—S' ha reproduhit *L' Africana*; pero
interpretada per diferents artistas dels que l' havian
cantada anteriorment. En la part de protagonista debu-
tá la Srta. Peiró que 's conquistá desseguida las sim-
patías del públich per las bonas qualitats artísticas
que posseheix.

Lo tenor Sr. Brotat y 'l barítono Sr. Panés foren
igualmente aplaudits.

Dimars se cantá per primera vegada en aquest teatro
la ópera *Dinorah* per la Srta. Vendrell, lo Sr. Brotat y
lo barítono Sr. Rubí, sent aquets artistas molt aplau-
dits, junt ab los demés intérpretes de la obra.

Per avuy dissapte está anunciada la primera audició
en aquest teatro de la celebrada ópera del mestre Bre-
tón *Los Amantes de Teruel*.

Augurém un éxit.

Tivoli.—Tindria gust en dir algo de nou d' aquest
teatro; pero m' es enterament impossible porque *encare*
's representa *Miss Helyett*.

En la variació está 'l gust.

Eldorado.—Ja en lo Teatro Lírich, Novelli va
entussiasmarnos en la tragedia *Nerone*; are al repro-
duhirla en l' Eldorado, 'ns ha gradat tant ó més qu'
allavoras. La interpretació que Novelli dona al paper
d' emperador romá es acabada; la figura que represen-
ta 's destaca gran y vigorosa y 's sublima en alguns
punts culminants de la obra, com per exemple en la
escena de la borratxera del según acte, en las finals
del quart y en tot l' últim acte, en lo que fa prodigis,
que 'l públich premiá cridantlo repetidas vegadas á la
escena.

L' endemá 's representá *Il diputato de Bombignac*,
comedieta lleugera en la que Novelli va fer las deicias
del públich. Va ser per ell una especie de descans
entre la tragedia del dia anterior y la que havia de
representar l' endemá qu' era la traducció italiana de
Mar y Cel.

En aquesta obra obtingué 'l gran actor un altre de
sos triomfs. En tots tres actes estigué magistral, ex-
pressá ab tanta grandesa las passions que agitan lo
cor de Said, que l' auditori entussiasmat li prodigá
una ovació d' aquellas que 's veuhen pocas vegadas
en lo teatro.

Dilluns tingué lloch lo benefici del Sr. Leigh, po-
santse en escena, á més de duas pessas, lo monólech
La vita que 'l beneficiat recitá ab molta vis cómica y
lo divertidissim *vaudeville La famiglia Pont-Biquet*, en
lo que tant en Leigh com en Novelli varen fer un
derrotxament de gracia y de bon humor, obligant al
públich á riure vulgas que no durant tota la obra.

Y dimars se despedí Novelli ab la seva companyia, representant lo drama *Il romanzo parigino*, en lo que tant se fa aplaudir.

Inútil es consignar que la despedida que va ferse á Novelli va ser entusiasmada.

Al acabar la obra lo teló tingué d' alzar-se una infinitat de vegadas, presentantse ell rodejat de tota la companyia en mitj d' atronadors aplausos. En una d' aquestas vegadas s' adelantá Novelli y 's despedí del públich ab algunas sentidas paraulas que la concurrencia escoltá conmoguda, renovantse després los aplausos.

Quan lo teatro havia ja quedat vuyt, un grupo d' entusiastas esperaren á Novelli á la porta del escenari, acompanyantlo fins á la Rambla sense deixar may de picar de mans.

Nosaltres al despedir al genial actor italiá, fem vots pera que sa tornada no 's fassi esperar gayre temps.

Pera dilluns está anunciat l' estreno de la sarsuela catalana *Lo secret dels sabís*, obra que havian escrit lo difunt autor D. Narcís Campmany y lo compositor M. nent, difunt igualment, en colaboració del Sr. Molas y Casas.

Aquesta obra será posada en escena ab gran luxo; prenenthi part los Srs. Bosch, Palmada, Colomer y altres coneguts actors.

Circo Equestre.—Sense haver presentat cap novetat, se veu favoregut per numerosa concurrencia que 's duplica y finstriplica en los dias festius. Y la vritat es que la companyia qu' en ell actua y de la qual forman part varias notabilitats, mereix lo favor que 'l públich li dispensa.

Circo Español Modelo.—Son cada día més aplaudits los artistas que treballan en aquest Circo, notables alguns d' ells. Ultimament s' ha representat ab molt éxit la pantomima *Pierrot entre los Indios*, que fa passar un rato distret.

LABRUGUERA.

ÍNTIMA

Deixa que 'ls teus cabells un per un conti, que besi lo teu front blanc com la neu y que 't diga á la aurella que... t' estimo ¡no s' emporti mos mots lo traydor vent!

Deixa que lo teu cos frissós abrassi, que pugui enfrontá 'ls ulls á n' als ulls teus pera mirá així al fons del cor, la gebrá que 't va doná en mal' hora 'l Ser Suprém

Y si als prechs que jo 't fassi, á las besadas que donga en lo teu rostre no m' entens, allavors, te diré, ronch d' ódi: ¡Mátam! ¡que dolsa qu' es la mort quan tot es gel!

Y tu no 'm matarás sols per gosarte ab mon etern deliri y sufriment.

J. ABRIL VIRGILI.

CONCERTS DE EUTERPE

Diumenje tingué lloch lo penúltim concert de la temporada que al igual que tots los anteriors se veje sumament concorregut.

En la primera part sobresurtiren la preciosa cantata *A la musa catalana*, la popular sinfonia *Euterpe*, lo coro á veus solas *De bon mati* y la composició á coro y orquesta *Lo Cantor del Poble*. Ademés en aquesta part se doná la segona audició del *Intermezzo* pera orquesta, de Goula (fill), que al igual que en son es-

treno siguié rebuda ab aplauso y meresqué los honors de la repetició.

En la segona part siguié molt aplaudit lo preciós coro á veus solas de Clavé, *La Brema*. Delas demés composicions creyém escusat parlarne, ja que totes sigueren repetició de las del anterior concert. La banda de Casa la Caritat que dirigeix D. Joseph Torres, estigué acertada en las quatre pessas en que prengué part.

T. GRANER.

Societats Recreativas

EL MONAGUILLO.—En las últimas festas de la setmana passada celebrá la inauguració de la temporada de hivern.

Ocupa lo mateix local de costum, havent sigut objecte de ben entesa restauració.

Dissapte s' hi doná un lluhit ball de Societat y diumenje tingué lloch la inauguració teatral, ab una escullida funció de la que formá part la comedia catalana *Lo testament del oncle*, que obtingué acertat des- empenyo á cárrech de la Srta. Rodriguez, Villarrubia, y Masana.

També estigué be lo Sr. Sanjoan en lo monólech de C. Gumá ¡¡Tres micos!! que 'l recitá ab seguritat y gracia, essent molt aplaudit.

ANDRESENSE (Sant Andreu de Palomar).—Dissapte al vespre se representá la pessa *S. M.* que obtingué bona representació, distingintshi la Sra. Lapided y los Srs. Sirvent, A. Sirvent, M. Mayol y Canta.

NIU GUERRER.—Segons noticias rebudas per conducte de alguns Srs. socis, aquesta popular Societat tracta de celebrar, ab un aconiteixement, las actuals festas á Colon.

Lo local de la mateixa quedarà transformat en artísticas y fantásicas grutas, de las que seguintne tortuosos y accidentats camins, podrán contemplarse diferentes escenas de la vida del célebre Genovés.

Sapigut de tothom es lo lluhiment que desplega en totas las festas que realisa lo Niu Guerrer. Per aquest motiu estém segurs será la present objecte digne de alabansas.

MERCANTIL FAMILIAR.—Diumenje al vespre se posá en escena la bonica comedia *Las carbassas de Montroig* que entretingué agradablement á la escullida concurrencia, degut en part al bon desempenyo á cárrech de la Sra. Bolea y dels Srs. Llorens, Mulet, Cosmo, Toll, Orero y Arami.

Se representá després lo dialech *Del Café á la Vicaria*, que oferí la novetat de presentarse per primera vegada en la escena la Srta. Pepita Romero, demostrant tenir molt bonas condicions pera lo teatro. A més de estar dotada de simpática figura, diu be y sent lo que diu.

Secundá discretament lo Sr. Llorens.

J. XIMENO.

Novas

La societat «Tertulia Serra» inaugurarà demá lo nou local situat á Gracia en lo carrer Sta. Rosa, n.º 32.

ooo

En la secció de Noticias del diari *La Publicidad* corresponent al 23 del prop passat Septiembre, llegirem ab notoria sorpresa un *suelto* de gacetilla en lo qual se deya que en lo *Bussó* que nostra Administració tenia fixat en lo carrer de la Unió n.º 2 y al costat d' un estanch, uns extrangers havian tirat més de una vegada cartas que no havian arribat al seu destino. Deya ademés *La Publicidad* que lo referit *Bussó* era de forma enterament igual als de correu, ab lletras menudas en la boca que deyan LO TEATRO REGIONAL. Acabava lo esmentat *suelto* avisant al públich de que no tirés cartas al referit *Bussó*.

La gravetat y la falsetat de tal nova va indignarnos y nostre director Sr. Brú junt ab lo administrador senyor Ximeno, se personaren en la redacció de *La Publicidad*, pera saber cóm havia arribat allí aquella nova á sos-

pendrer la bona fi d' un colega, fins al punt de donar al públich una noticia calumniosa pera nostra honra. Parlàrem ab lo Sr. Director de dit diari, qui 's mostrà ignorant del fet, y prometé una rectificació complerta fentnos parlar luego ab lo autor de la noticia tant lleugerament acullida.

Lo redactor que l' havia escrita confessá de plé que á n' ell li havian dit y que no més era propia la forma q' redactat del *suelto*, que rectificaria aixís que hagués vist lo *Bussó* en qüestió. La rectificació va publicarse en la edició del dia 25 y nosaltres hem determinat arrancar lo *Bussó* del lloch hont era pera quedar lliures de repetir-se altre fet com lo present.

Quedém agraïts al Sr. Director de *La Publicidad* per haver tornat per los furs de la veritat, pero aquest fet se presta á comentaris que fan molt poch honor al autor del *suelto*. L' home quan escriu pera 'l públich, deu ferho tenint certesa de lo que fa, puig que una paraula prompte está llensada, y si primer s' hagués enterat, hauria vist, com va veure després, que nostre *bussó* se semblava tant á un de correus com un ou á una castanya y haguera además adquirit la convicció de la inexactitut de lo de las cartas extrangeras, veient igualment per últim com en caracters grans y visibles la caixa duya enganxat al davant lo nom del nostre periódich y no en lletres petites y amagadas.

Quí va mourer la ploma del mal informat gacetiller?

Lo dissapte de la setmana passada tingué lloch en lo «Centre catalá» de la vehina població de Sant Andreu de Palomar, una important sessió de propaganda catalanista, assistint al acte un numerós y entusiasta auditori.

Feren ús de la paraula, los fers regionalistas senyors Marsans, Mallofré y Fuster, abogant per lo triomf de ls nobles ideals catalanistas, essent ruidosamente aplaudits al final de sas peroracions pe'ls socis del esmentat Centre y 'ls numerosos convidats que 's trobavan presents.

Avant sempre, que aixís es de la manera com se fa assequible un esdevenim de gloria pera tots los catalans que estimém de cor á Catalunya.

Enigmas

MUDANSA

Lo qu' es amo sempre fa
lo tot ab a,
es artista de valé
lo tot ab e,
mets cop val un potosi
lo tot ab i,
á ma xicota dich jo
ets tot ab o,
no sé dir res de segú
d' un tot ab u.

JOAN MANUBENS VIDAL,

TARJETA

D.a PETRA SALA

MOLLET

Ab aquestas lletres degudament combinadas, formar lo titol de una comedia catalana.

PERET DELS VENTALLS.

LOGOGRIFO NUMERICH.

1	2	3	4	5	6	7	nom de dona
3	4	1	4	6	7		poble catalá
	3	4	1	1	2		utensili de cassador
		4	2	3	4		una flor
			1	2	3		prenda militar
				2	1		se 'n fa moneda
					5		consonant
					5	4	en las solfas
			3	4	5		los barcelonins ne tenen
			3	6	5	3	poble catalá
		4	2	3	4	3	id.
	3	4	5	3	7	3	los cuyners ne fan
1	2	3	4	4	6	3	indispensable per los creyents.

JAUME ARQUE.

ANAGRAMA

Pel mes de tot en total,
se va comprar un capot,
que á mes de ser molt dolent
li va semblar molt carot.

PERET DELS VENTALLS.

TERS DE SILABAS

.....

Primera ratlla vertical y horizontal, ciencia; segona, banys y tercera, aucell.

RAMON FERRIOL C.

GEROGLIFICH

LO
E E E
I I T
R E

P. ROVELLAT.

(Las soluciones en lo próxim número.)

AVIS

Tots quants presentin en nostra Administració, las soluciones de tots los Enigmas de aquest número, tindrán oció al premi consistent en un globo aerostatic de 1'75 metros d' alçada, pera lo qual s' estableixen las següents condicions: S' admeterán las soluciones desde la sortida del número fins á las cinch de la tarde del dilluns. Cada *pleh* contenint ditas soluciones se li dará lo número d' ordre de sa presentació. A las set de la tarde del dit dilluns se verificará un sorteig y lo *plech* qual número resulti premiat, aquell haurá obtingut lo premi.

Cada *plech* deu anar acompanyat de unas cubiertas de aquest número.

Poden los interessats que ho desitjin assistir al sorteig.

Lo próxim número celebrarem un Sorteig extraordinari.

Soluciones als Enigmas insertats en lo número 33.

XARADA.—Ca-si-a.

TARGETA.—Llull-Brocaters-Oli-Infern-Aray.

LOGOGRIFO.—Paradis.

ROMBO.—

s
c a p
c a b a l l
s a b a t a s
p a t a s
l l a s
s

MUDANSA.—Cera-cara-cura.

GEROGLIFICH.—Tasta las peras Carme.

Va presentarse un sol *plech*, firmat per M. Genís. Per lo tant á dit senyor correspón lo premi.

Correspondencia

Pauhet Maco, Rosendo Sals, Carlos Fortis, Un Sabellut, Dos Guapos, M. Grau, Sr. Cortinas, Cap Estrany, P. F. Pinol, Pep del Fidué, no pot aprofitarse res de lo que 'ns envian.

Rameyets, Sals, Joseph Falset, Arturo Ronset, J. Durany, M. Campañá y F., A. Tito, Novas, Francisco Corbella y Vilar, R. Soriano, Un sabate, Un Argenté, J. Deu, A. Lleonart, F. Salau, P. Rovellat, E. Vinyas, M. Rujaca: quan arriui torn anira alguna cosa.

M. Serra Castells, anirà.—Marti Serra, es llarch y difús.—Joseph Escachs y V., per mes que ho vulgui no podrém desempenyarli.—J. D. Domenech, algo de la «Barreja».—J. Ferrós y F. Vila, ¿y las soluciones?—J. M. I. «Romans» no 'ns agrada.—Joseph Bach Genaró, te poca novetat dintre 'l género.—Un Arenyench, preferim envihi algu á buscarla.—Salvado Bonavia: potser algun «Epigrama».—J. Avelta, aprofitarem alguna cosa; «Abandonada» no; llástima que las soluciones varen venir tart, dimars.—Lluís Carbó, no s' inserta porque no diu ahont ha sigut.—I. Manubens, anira la poesia.—Victor Pinson anira retocat.—A. Tegla: Ja 'l veurá.—J. M. (Girona) y J. F. Vilanova: han fet tart.

Imp.— Montaner, 40